

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

51 Et factum est dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in caelum.
 52 Et ipsi adorantes regressi sunt in Ierusalem cum gaudio magno.
 53 Et erant semper in templo laudantes & benedicentes Deum. Amen.

in celos & ascendit ab eis separatus est eis benediceret ut dum & factum
 : וְהָיָה כִּי יְבָרַךְ לְהוֹן אֶת־פֶּרֶשׁ מִנְהוֹן וְסִלַּק לְשִׁמְיָא :
 cum gaudio ad Ierusalem & iuerſi sunt cum adorauerūt autē ipſi
 הִנְנוּ דִּין סַגְדוּ לַיהוָה וְהִפְכוּ לְאוּרִשְׁלַם בְּחֵדוּתָא :
 glorificarent dum in templo erant tempore & in omni
 וְהָיָה זִבְנֵי אֵיתִיהוֹן הוּוּ בְּהִיכְלָא כִּר מִשְׁבַּחֵין :
 amen Deum & benedicentes
 : מְבַרְכִין לְאַלְהֵינָא אֲמִין :

Euangelistæ Lucæ sacrosanctum euangelium finitum est
 : שְׁלֹם אוֹנְגְלִיוֹן קְדִישָׁא דְלוֹקוֹס מַסְבְּרָנָא :

51 καὶ ἐγένετο ὡς τῶν βλῆσαντων αὐτοὺς αὐτοῖς, διέτη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 καὶ αὐτοὶ προσκυνοῦντες αὐτῷ τῷ ἵεροῦ ἐπέσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. 53 καὶ ἦσαν ἕως πάντων τῶν ἡμερῶν τοῦ ἱεροῦ καὶ δι' ἄλλήλων τῶν θεῶν. ἀμήν.
 Τέλος τοῦ κτ' Ἀποκτ' ἀγίου βιβλίου.

in Epheso Ionicè & prædicauit quod locutus est Iohannis præconium factum Euangelium
 : וְהָיָה כִּי יְבָרַךְ לְהוֹן אֶת־פֶּרֶשׁ מִנְהוֹן דְּמִלְלָא וְאִבְרֹו יוֹנְאִירָא בְּאַפְסוֹס :
 præconis Iohannis prædicationem sacrosanctum Euangelium obſignamus Christi Ieſu & Deitri Dai nei in
 : וְשֵׁם מְרַן וְאַלְהֵין יִשׁוּעַ מְשִׁיחָא חֲתַמִּינָן אוֹנְגְלִיוֹן קְדִישָׁא בְּרוּזָא דִּיהִנְנָא בְּרוּזָא :

SANCTVM IESV
 Christi Euangelium se-
 cundum Iohannem.

I caput
 א קפלאון
 Domini nostri Natiuitatis in festo Ieſu
 קְרִינָא דְעֵאדְרָא דִּילְדָרָא דְמֶרַן

CAP. I.
 IN principio erat verbum,
 & Verbum erat apud Deū,
 & Deus erat Verbum.
 2 Hoc erat in principio apud Deum.
 3 Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipſo factum est nihil quod factum est.
 4 In ipſo Vita erat, & Vita erat lux hominum:
 5 Et lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt.
 6 Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Ioannes.

erat verbum & illud verbum erat in principio
 וְיִישׁוּת אֵיתוּהִי הוּא מִלְתָּא וְהוּ מִלְתָּא אֵיתוּהִי הוּא
 erat hoc verbum illud erat & Deus Deus
 וְהוּ אֵלְהָא וְאַלְהָא אֵיתוּהִי הוּא הוּ מִלְתָּא :
 & sine ipſo fuit per eius manu omne Deum apud in principio
 וְכִּרְיִשׁוּת לֹוֹת אֵלְהָא :
 & vita erat vita in eo quod fuit id fuit vnum non est
 וְכִּלְא חַדָּא הוּת מְדַם דְהוּא :
 lucet in tenebra lux & ipſa hominum lux est
 וְהוּוֹן נוֹהֵרָא דְבְנִינְשָׁא :
 à qui miſſus est hominis filius fuit comprehenderunt eam non & tentis
 וְשׁוּכָא לְאַדְרַכְתָּא :
 Ioannes cui nomen Deo
 וְהָיָה שְׁמֵיהּ יוֹהָנָן :

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ.

Κεφ. Α.
 ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. 2 ὅσα ἦν ὁ ἀρχὴ πρὸς τὸν θεόν.
 3 πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ οὐκ ἐν ὁμοίᾳ ἦν. 4 ὁ ἀπὸ τῆς ἰσῆ λω, καὶ ἰσῆ τὸ φῶς ἡλὸς ἀνθρώπων. 5 καὶ τὸ φῶς ὁ τῶ σκοτίᾳ φάει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὴ οὐ κατέλαβεν. 6 ἐγένετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος πρὸς τοῦ θεοῦ, ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννης.

ore dicit homo ut ois luce de ut testaretur in testimoniu venit is
 7 הנה אתא לטהרות דנסהד על נוהרא דכל נש נהימן
 luce de ut testaretur sed lux erat ille non per manu eius
 באידה: לא הו הוא נוהרא אלא דנסהד על נוהרא:
 homine oem quz illuminat veritatis lux enim erat
 איתוהי הוא ניר נוהרמ שרמ דמנהר לכל נש
 fuit per manu eius & mundus erat in mundo in mundo qui venit
 דאתא לעלמא: בעלמא הוא ועלמא באידה הוא
 receperunt eu non & sui venit ad suos cognouit eu non & mundus
 ועלמא לא ידעה: לדילה אתא ודילה לא קבלוהי:
 Dei ut filij potestatem eis dedit qui receperit eu autē iis
 אילין דין דקבלוהי יחב להון שולמנא דכניא דאלהא
 sanguine ex qui non iis in nome eius qui credue iis fierent
 נהוון לאילין דמחומנין בשמה: אילין דלו מן דמא
 ex sed viri voluntate ex neque carnis voluntate ex neque
 ולא מן עבינא דכסרא ולא מן עבינא דנברא אלא מן
 & vidim⁹ i nobis & habitavit factu est caro & verbum geniti sunt Deo
 אלהא אתילדו: ומלתא כסרא הוה ואנן בן וחון
 gratie qui plenus Patre qui a vniuersi quasi gloriam gloriam eius
 שבוהה שובהא איך דיהודיא דמא אנא דמלא טיבותא
 est hic & ait & clamauit de eo testat⁹ est Ioannes & veritatis
 וקושטא: יוחנן סהד עלוהי וקעא ואמר הנו הו
 quam ego est prior quoniam ante me & fuit venit qui post me que diceba
 דאמרת דבתרי אתא והוא לה קדמי מטל דקדמיא הו מני:
 gratia pro & gratiam accepim⁹ oes nos plenitudine ei⁹ & ex
 ומן מליותה חנן כלן נסכין וטיבותא הלף טיבותא:
 & gratia autem veritas data est Moysi per manu lex quoniam
 מטל דנמוסא ביד מושא אתיהב שררא דין וטיבותא
 fuit Christi Iesu p manu
 ביד ישוע משיחא הורת:

Epiphaniam post in sabbatho vnius matutinis
 דצפרת דחר בשכנא דבתר דנהא

ille Deus vnigenitus vnquam ab homo vidit non Deum
 18 אלהא לא חזא אנש מן מתים יחידיא אלהא הו
 annuauit ipse Patris sui in sinu qui est

דאיתוהי בעובא דאבוהי הו אשתעו
 7 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18

7 Hic venit in testimoniu
 vt testimonium perhiberet
 de Lumine, vt omnes crede-
 rent per illum.
 8 Non erat ille Lux, sed vt
 testimonium perhiberet de
 Lumine.
 9 Erat Lux vera, que illumi-
 nat omnem hominem ven-
 nientem in hunc mundum.
 10 In mundo erat, & mun-
 dus per ipsum factus est, &
 mundus cum non cognouit.
 11 In propria venit, & sui
 eum non receperunt.
 12 Quotquot autem rece-
 perunt eum, dedit eis pote-
 statem filios Dei fieri, his qui
 credunt in nomine eius.
 13 Qui non ex sanguinibus,
 neque ex voluntate carnis,
 neque ex voluntate viri, sed
 ex Deo nati sunt.
 14 Et Verbum caro factum
 est, & habitauit in nobis: &
 vidimus gloriam eius, gloria
 quasi Vniuersi Dei fieri, plen-
 um gratie & veritatis.
 15 Ioannes testimoniu per-
 hibet de ipso, & clamat, di-
 cens, Hic erat quem dixi,
 Qui post me venturus est,
 ante me factus est, quia prior
 me erat.
 16 Et de plenitudine eius
 nos omnes accepimus, & gra-
 tiam pro gratia.
 17 Quia Lex per Moysen
 data est, gratia & veritas per
 Iesum Christum facta est.

18 Deum nemo vidit vnquam:
 vnigenitus Filius, qui est in
 sinu Patris, ipse enarrauit.

19 Et hoc est testimonium
 Ioānis quando miserunt Iu-
 dzi ab Ierosolymis Sacerdo-
 tes & Leuitas ad eum, vt in-
 terrogarent eum, Tu quis
 es?
 20 Et confessus est, & non
 negauit: & confessus est, quia
 non sum ego Christus.
 21 Et interrogauerunt eum,
 Quid ergo? Elias es tu? Et di-
 xit, Non sum, Propheta es
 tu? Et respondit, Non.
 22 Dixerunt ergo ei, Quis
 es, vt responsum demus his
 qui miserunt nos? quid dicis
 de teipso? Ait,
 23 Ego vox clamantis in
 deserto, dirigite viam Do-
 mini, sicut dixit Isaias Pro-
 pheta.
 24 Et qui missi fuerant, e-
 rant ex Pharisæis.
 25 Et interrogauerunt eum,
 & dixerunt ei, Quid ergo bap-
 tizas, si tu non es Christus,
 neque Elias, neque Prophe-
 ta?
 26 Respondit eis Ioannes,
 dicens, Ego baptizo in aqua:
 medijs autem vestrum scit
 quem vos nescitis.
 27 Ipse est qui post me vē-
 turus est, qui ante me factus
 est: cuius ego non sum dignus
 vt soluam eius corrigam
 calcamenti.
 28 Hæc in Bethania facta
 sunt trans Iordanem, vbi erat
 Ioannes baptizans.
 29 Altera die vidit Ioannes
 Iesum venientem ad se, &
 ait, Ecce agnus Dei, ecce qui
 tollit peccata mundi.

ab Iudæi ad eum miserunt quādo Ioānis testimonium est & hæc
 ודא הי סהדותא דיוחנן כד שדרו לותה יהודיא מן
 es quis tu vtinterrogarent eum & Leuitas sacerdotes Ierosolym
 וישלם כהנא ולויא דנשאלוניה אנת מן אנת:
 Christus sum ego quia non & confessus est negavit neq. & confessus
 ואודי ולא כפר ואודי דלו אנא אנא משיחא:
 sum non & ait es tu Elias ergo quid rursum & interrogauerunt
 ושאלוהי טוב מנא הכיל אליא אנת ואמר לא איתי
 vt demus es ecquis ei & dixerunt non & ait es tu Prophe-
 נא אנת ואמר לא! 22 ואמרו לה ומנו אנת דנתל
 ait teipso de tu dicis quid g miserunt nos iis respōdit
 ונמנא לאילין דשררון מנא אמר אנת על נפשך: 23 אמר
 sicut Domini viam complanate in deserto clamantis vox ego
 ונא קלא דקרא במדברא דאשוו אורוחא דמריא איכנא
 Pharisæis ex qui missi fuerant autem illi ppheta Isaias
 ואמר אשעיא נביא: 24 הנון דין דאשתדרו מן מרישא
 tu baptizas ergo quid ei & dixerunt & interrogauerunt eum
 ושאלוהי ואמרו לה מנא הכיל מעמד אנת
 respondit ppheta neque Elias neque Christus es non tu i
 ונת לא אנתך משיחא ולא אליא ולא נביא: 25 ענא
 autem inter vos in aqua sum baptizans ego eis & dixit Ioannes
 ונת ואמר להון אנא מעמד אנא במימא בינתכון דין
 q post me est is cum estis scientes non quem vos ille sc
 ונת דאנתון לא ידעין אנתון לה: 27 הנו הו דבתרי
 vt soluam sum dignus non cuius ego is ante me & fuit vno
 ונת וחווא לה קרמי הו דאנא לא שוא אנא דאשרא
 in transitu fuerunt in Bethania hæc calcamentorum corrigam
 ונת דמסנוהי: 28 הלון בבית עניא הוי בעברא
 Ioannes erat baptizans vbi Iordani
 ונתן איכנא דמעמד הוה יוחנן:
 Epiphaniam post in sabbatho vnius ad oblationem
 דקורבנא דחר בשבטא דבתר דנחא
 & ait ad se qui veniebat Iesum Ioannes vidit qui post eum & dix
 וינא דבתרה. הווא יוחנן לישוע דאתא לותה ואמר
 mundi peccatum qui tollit ille Dei Agnus m
 ואמרה דאלהא הו דשקל חטיתה דעלמא:

19 και αυτη εστιν η μαρτυρια του Ιωαννου, οτι απηλθον οι Ιουδαιοι εις Ιερουσαλυμους ερωτες και ληψεις, ινα βρωσεν
 αυτου, συ τις εις: 20 και αμολογησιν, και ης ηρωσασιν και αμολογησιν, οτι ης ειμι εγω ο Χριστος. 21 η
 ηρωτησεν αυτον, υς ουως Ηλιας ει συ; και λεγει, ουκ ειμι. ο παροφητης ει συ; και απκριθη, ου. 22 ερωτησεν αυτον
 υς ει, ινα αποκριθω δωδωμ υς ης ηρωσασιν υμας; λεγει απαντων, ουκ ειμι. 23 ερωτησεν αυτον ο Ιωαννης, οτι ποτε
 μου, ου δυναται τωσδε οδωσιν ευελω, κατωσ ειπεν Ησαιας ο παροφητης. 24 και οι απιστα λεγουσιν ησεν ο Ιωαννης
 σαμων. 25 και ηρωτησεν αυτον, και ειπεν αυτω, υς ουως βαπτιζεισ ει συ ης ο Χριστος, οτι Ηλιας, οτι ο παροφη-
 τας; 25 απκριθη αυτωσ ο Ιωαννης, λεγων, εγω βαπτιζω εις υδατα, ματισσεν δε υμασ εδωκεν ο υμωσιν ο Ιωαννης
 27 αι τες εστιν οσπισω μου ερωτησεν, ος ημ παροφητης μου λεγοντων, υς ερωτησεν ειμι απαντων, ινα λυσω αυτου τωσδε
 τουσδε υμασ. 28 και ερωτησεν αυτον ο Ιωαννης, οτι ποτε Ιερουσαλυμωσ, οτι ποτε Ιωαννης βαπτιζων. 29 τωσδε
 βλεπει ο Ιωαννης τον Ιησουσ ερωτησεν παροφητης αυτου, και λεγει, ιδε ο αμνοσ του κοσμουσ, οσ αφαιρει
 τασδε υμασ.

& fuit vir venit qui post me de eo dixi quem ego est hic
 30 הנו הו דאנא אמרת עלוהי דבתרי אתא נברא והוא
 eram cognoscēs nō & ego quām ego est prior quia ante me
 לה קדמי מטל דקרמי הו מני 31 ואנא לא ידע הוית
 ven in aqua ego veni hoc propter Israelī vt cognoscereetur sed cum
 לה אלא דנתידע ליסכול מטל הנא אתוית אנא דכמיא
 de qui descēdebat Spiritū quia vidi & dixit Ioānes & testatus est baptizare
 אעמר 32 ואסחד יוהנן ואמר דחזית לרוחא דנחמא מן
 cum eram cognoscēs nō & ego super eum & mansit colūba tāquā celo
 שמיא איד יונא דקומת עלוהי 33 ואנא לא ידע הוית לה
 sup quē vides ille mihi dixit ille in aqua vt baptizare qui me misit is sed
 אלא מן דשרדני דאעמר במיא הו אמר לי דאנא דחוא
 in Spiritu baptizat hic super eum & manentem Spiritum descēdecem tu
 אנת דנחמא דחוא ומקויא עלוהי הנו מעמר ברוחא
 Dei Filius quōd hic est & testor vidi & ego fāctus
 דקודשא 34 ואנא חזית ואסחדת דהנו ברה דאלהא
 discipulis eius ex & duo Ioannes erat stans alio & die
 35 ולינמא אחרנא קאם הוא יוהנן ותרי מן תלמידוהי
 Dei Agnus ecce & dixit ambularet dum Iesum & intuitus est
 36 וחר בישוע בר מהלך ואמר הא אמרה דאלהא
 post & abierunt diceret dum discipuli eius ambo & audierunt
 37 ושמעו תריהון תלמידוהי בר אמר ואולו להון בתרה
 & dixit post eum q. veniebāt eos & vidit Iesum & cōuersus est Iesum
 דישוע 38 ואתפנו ישוע וחזא אנן דאתן בתרה ואמר
 tu es vbi Magister noster ei dicunt estis quarētes quid eis
 להון מנא בעין אנתון אמרין לרה רבן איכא הוא אנת
 esset vbi & viderūt venerūt autē illi & videbitis venite eis dixit
 39 אמר להון תו ותחזון הנון דין אתו וחזו איכא דהוא
 vnus decima hora quasi & erat illo die fuerūt & apud eū
 ולותה הו יומא הו ואית הו איד שעה עסר 40 חר
 Iesum post & abierant Ioanne ā qui audierant iis ex autē
 דין מן הנון דשמעו מן יוהנן ואולו בתרה דישוע איתוהי
 Simonis frater Andreas erat
 הוא אנדראוס אחוהי דשמעון

30 Hic est de quo dixi, Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat.
 31 Et ego nesciebam eum, sed vt manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans.
 32 Et testimonium perhibuit Ioannes, dicens, Quia vidi spiritum descendentem, quasi columbam de celo, & mansit super eum.
 33 Et ego nesciebam eum, sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit, Super quem videris Spiritum descendentem & manentem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu sancto.
 34 Et ego vidi: & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei.
 35 Altera die iterū stabat Ioannes, & ex discipulis eius duo.
 36 Et respiciens Iesum ambulantē, dicit, Ecce agnus Dei.
 37 Et audierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Iesum.
 38 Conuersus autem Iesus, & videns eos sequentes se, dicit eis, Quid quaritis? Qui dixerunt ei, Rabbi, quod dicitur interpretatum, magister, vbi habitas?
 39 Dicit eis, Venite, & videte. Venerunt, & viderunt vbi maneret, & apud eum manserunt die illo: hora autē erat quasi decima.
 40 Erat autem Andreas frater Simonis Petri vnus ex duobus qui audierāt à Ioanne, & secuti fuerant eum.

30 הנהו הו דאנא אמרת עלוהי דבתרי אתא נברא והוא
 31 ואנא לא ידע הוית לה קדמי מטל דקרמי הו מני
 32 ואסחד יוהנן ואמר דחזית לרוחא דנחמא מן
 33 ואנא לא ידע הוית לה
 34 ואנא חזית ואסחדת דהנו ברה דאלהא
 35 ולינמא אחרנא קאם הוא יוהנן ותרי מן תלמידוהי
 36 וחר בישוע בר מהלך ואמר הא אמרה דאלהא
 37 ושמעו תריהון תלמידוהי בר אמר ואולו להון בתרה
 38 ואתפנו ישוע וחזא אנן דאתן בתרה ואמר
 39 אמר להון תו ותחזון הנון דין אתו וחזו איכא דהוא
 40 חר ולותה הו יומא הו ואית הו איד שעה עסר
 הוא אנדראוס אחוהי דשמעון

41 Inuenit hic primū fratrem suū Simonem, & dicit ei, Inuenimus Messiam, quod est interpretatū, Christus. 42 Et adduxit eum ad Iesum: inuitus autem eum Iesus, dixit, Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

ci & dixit fratre suū Simonem prius vidit etc. הוּא הוֹמֵר לְיֹדְעֵם לְשִׁמְעוֹן אַחֵרָי וְאָמַר לְהַרְיָהוּ לְמִשְׁחָא: 42 וְאֵיתִיהּ לּוֹת יֵשׁוּעַ וְהָר בָּהּ וּבְאֵמַר אַתָּה הוּא שְׁמֵעוֹן בְּרַה דְיוֹנָא אַתָּה תִּקְרָא

43 In crastinum voluit exire in Galilzāam: & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus, Sequere me.

Epiphaniā post certā in sabbatho vnus ad oblatōem dicitur dicitur דְּבַתֵּר דְּנַחֵא & inuenit in Galilzāam exire Iesus voluit alio die & inuenit Philippum. Et dicit ei Iesus, Sequere me.

44 Erat autem Philippus à Bethsaida, ciuitate Andreæ & Petri.

Philippus verò ipse post me venito ei & dixit Philippus vocaberis tu Iona filius Simon es tu & dicit ei Iesus, Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

45 Inuenit Philippus Nathanael, & dicit ei, Quem scripsit Moyses in Lege, & Prophetæ: inuenimus Iesum filium Ioseph, à Nazareth.

inuenimus & in prophetis in lege Moyses de eo de quo scripsit Moyses in lege & prophetis inuenimus Iesum filium Ioseph à Nazareth.

46 Et dicit ei Nathanael, A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus, Veni, & vide.

Nathanael ei dixit Nazareth qui ex Ioseph filius eius est in quo non est in quo dicitur Israel filius verè ecce de te veni Philippus ei dixit esse quod bonū sit aliquid potest Nazareth.

47 Vidit Iesus Nathanael venientem ad se: & dicit de eo, Ecce verè Israelita in quo dolus non est.

ad se veniret cum Nathanael Iesus & vidit Nathanael venientem ad se: & dicit de eo, Ecce verè Israelita in quo dolus non est.

48 Dicit ei Nathanael, Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei, Prius quàm te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.

in eo non est in quo dicitur Israel filius verè ecce de te veni Philippus ei dixit me tu nosti vnde Nathanael ei dixit, Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei, Prius quàm te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.

49 Respondit ei Nathanael, & ait, Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel.

ei dixit me tu nosti vnde Nathanael ei dixit, Vnde me nosti? Respondit Iesus, & dicit ei, Prius quàm te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.

41 βλεψας οὗτος ὡς πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἰδὸν Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ, βρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὁ ὅτι λέγεται Χριστός. 42 καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, σὺ εἶ Ιωάννης, υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ καλεῖσθαι Κηφᾶς, ὁ ὅτι μὲν λέγεται Πέτρος. 43 τὴν ἑπόμενον ἠδὲ προσέειπεν αὐτῷ εἰς τὴν Γαλιλαίαν βλεψας Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολουθήτω με. 44 οὗτος δὲ ὁ Φίλιππος ἐκ τῆς Βηθσαϊδά, ἧκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρον. 45 βλεψας Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ, ὃν ἑώρακα Μωσῆς καὶ τῶν προφητῶν εἰπὼς ὅτι, βρήκαμεν ἡμεῖς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ ἐκ τῆς Ναζαρέτ. 46 καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ναζαρέτ, τί σοι ἔστιν ἡμεῖς; ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν, ὅτι ἔστιν Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. 47 εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ναθαναήλ, ὅταν ἦν ἔτι ὑπὸ τῆς figy, εἶδόν σε. 48 λέγει αὐτῷ, Ναθαναήλ, τί σοι ἔστιν ἡμεῖς; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι σε Φίλιππος φωνήσας ὄντα, ἔγωγε πάλιν σου λέγω, εἶπέν σοι ὅτι βασιλεὺς τῆς Ἰσραήλ.

ficu sub quod te vidi tibi dixi quia Iesus ei dixit
 אמר לה ישוע על דאמרת לך רחוקתך תחית תתא
 amen ei dixit videbis his maiora tu credis
 מהימן אנת דרורבן מן הליון תחוא: אמר לה אמין
 apertos celos videbitis modò quòd d vobis ego dico amen
 אמין אמר אנה לבון רמן השא תחואן שמניא דפתחין
 hominis filium ad & descēdētes ascēdētes Dei & angelos
 ומלכוהי דאלהא כד סלקין ונחתין לות ברה דאנשא:

קפלאון ב
 ieiunium qua ingreditur in sabbatho vnius matutinis

דצפרה רחד בשכניא דעלל צומא
 civitate in Cana conuivium fuit tertio & die
 וליומא דתלתא הות משתותא בקטנא מדינתא
 Iesus ipse & etiam aderat illic Iesu & mater Galilee
 דגליליא ואמרה דישוע תמן הות: ואף הו ישוע
 erat & deficiēs ad illud conuivium vocatus est & discipuli eius
 ותלמידוהי אתקרי לה למשתותא: וחסר הו
 eis non est vinum Iesu mater ei & dixit vinum
 חמרא ואמרא לה אמה לישוע חמרא לית להון:
 venit nondum mulier & tibi mihi quid Iesus ei dixit
 אמר לה ישוע מא לי ולכי אנתתא לא עד כיל אתת
 volis dixerit quicquid ministris mater eius dixit hora mea
 שעתין: אמרא אמה למשמשנא מדס דאמר לבון
 posite sex lapidez hydriz ibi autem erant facite
 עברו: אית הו דין תמן אננא דכאפא שת סימן
 terna aut quaterantalia duo duo quz capiebāt Iudæorum ad purgationem
 לתרכיתא דיהודיא דאחדין תרין תרין רבעין או תלתא
 vsq. has & impleuerūt hydriz aqua has implete Iesus eis dixit
 אמר להון ישוע מלואנין מיא לאננא ומלו אנן עד
 discubenti præcipuo & offerre deinceps haurite eis dixit ad summum
 לעל: אמר להון זלועו מכיל ואיתו לריש סמכא
 & obtulerunt
 ואיתו:

50 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι εἰ ποτε θεοὶ ἦσαν, οὐκ ἔδει σέ ἕνα καὶ τὸν τῶν σκευῶν, πιστεύετε, μείζων αὐτῶν ὁ θεός.
 51 καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἐπιπέσει, καὶ ἕως ἀγέλης τοῦ θεοῦ ἀπα-
 λήσονται καὶ καταβάνοντες ἐπὶ τῆς ἕρας τοῦ ἀβραάμ.

Κεφ. β.

1 Καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἑξῆς ἐβλήθη ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐκεῖ ἦ ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. 2 ἐκεῖ ἦσαν
 δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν χρόνον. 3 καὶ ὑστέρησαν τὰ σκευῶν, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτοῦ,
 οἶνον οὐκ ἔχουσιν. 4 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ἦ ἔμολ καὶ θεοὶ μίαι; ἔπειτα ἡ καὶ ἡ ὥρα ἔστιν. 5 λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 τοῖς δούλοισι, Ὅτι ὅσα λέγω ὑμῖν, ποιήσατε. 6 ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίας λίθιναι ὅσες κειθάραι καὶ τὸν καθαρισμὸν τοῦ
 Ἰουδαίου, χωροῦσαι ἀπὸ μίσηταις δύο ἢ τρεῖς. 7 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, γὰρ μίσηταις ὑδρίας ὑδίας καὶ
 ἀγμύματα αὐταῖς ἕως ἄνω. 8 καὶ λέγει αὐτοῖς, ἀκούσατε τῶν, καὶ φέρετε τὰ ἀγγεῖα κειθάρων, καὶ ἐκεῖ ἔσται.

50 Respondit Iesus, & dixit ei, Quia dixi tibi, Vidi te sub ficu; credis: maius his videbis.
 51 Et dicit ei, Amē amē dico vobis, A modò videbitis calum apertum, & angelos Dei ascendentes & descendentes supra Filium hominis.

CAP. II.

1 Et tertia die nuptiz factæ sunt in Cana Galilee: & erat mater Iesu ibi.
 2 Vocatus est autem & Iesus, & discipuli eius ad nuptias.
 3 Et deficiente vino, dicit mater Iesu ad eum, Vinum non habent.
 4 Et dicit ei Iesus, Quid mihi & tibi est mulier: nondum venit hora mea.
 5 Dicit mater eius ministris, Quodcumque dixerit vobis, facite.
 6 Erant autem ibi lapidez hydriz sex posite secundum purificationem Iudeorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas.
 7 Dicit eis Iesus, Implete hydriz aqua. Et impleverūt eas vsque ad summum.
 8 Et dicit eis Iesus, Haurite nunc, & ferte Architricino. Et tulerunt.